

УДК 614.2:004.77+615.11(0.034.2):34:61
DOI <https://doi.org/10.32782/apdp.v96.2022.3>

О. М. Геглюк

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЯК ПРІОРИТЕТНОГО НАПРЯМКУ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Постановка проблеми. Одним із пріоритетів державної політики у забезпеченні тривалого соціально-економічного розвитку України визначено збереження й зміцнення здоров'я населення на основі формування здорового способу життя та підвищення доступності й якості медичної допомоги. Медична галузь тісно пов'язана з накопиченням і обробленням значних обсягів інформації, що в сьогоденнішніх реаліях переходить у цифровий простір.

Електронна система охорони здоров'я (далі – ЕСОЗ) стала невід'ємною частиною медичної реформи, яка значно змінює принципи надання та фінансування медичної допомоги в нашій державі та має на меті покращити доступ пацієнта до медичної допомоги і полегшити роботу лікаря. Внаслідок застосування інформаційних технологій весь сектор охорони здоров'я стає прозорішим і підзвітним на рівні звичайних громадян, оскільки з цього часу медичні заклади отримують фінансування відповідно до медичних послуг, які вони реально надають. ЕСОЗ це безперервний варіант комунікації між закладами охорони здоров'я, органами публічної влади, лікарями та пацієнтами, що обрана більшістю країн світу. Доступ до медичної інформації, з одного боку, мотивує громадськість до дотримання здорового способу життя, самостійного керування своїм станом та лікуванням, а з іншого – до координування медичної допомоги між лікарями, поліпшення комунікації медичних працівників між собою на державному та міждержавному рівнях. Цифровізація в сфері охорони здоров'я має потенціал для впровадження інновацій і поліпшення доступу до медичної допомоги, якості медичної допомоги та підвищення загальної ефективності сектора охорони здоров'я. Тому важливим є продовження наукових досліджень в частині вивчення проблем цифровізації у сфері охорони здоров'я з урахуванням вивчення досвіду зарубіжних країн.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанням формування та розвитку державної ЕСОЗ в Україні приділялось достатньо уваги такими вченими: Н. С. Орлова, Я. Ф. Радиш, О. В. Устінов, У. Я. Андрусів, М. М. Бучкевич, С. В. Горохов, Н. Б. Юрченко, та ін. Проте не дивлячись на значну кількість досліджень цифровізації у сфері охорони здоров'я, маловивченими залишаються питання щодо правового регулювання забезпечення конфіденційності, захисту прав пацієнтів у сфері охорони здоров'я, прозорості та підзвітності медичних електронних платформ.

Метою статті є комплексний аналіз нормативно-правового забезпечення цифровізації у сфері охорони здоров'я зарубіжних країн та національного законодавства, як ключового фактору реформування системи охорони здоров'я, визначення її перспектив та ризиків.

Результати дослідження. Новітні інформаційні та комунікаційні технології суттєво змінюють суспільні відносини – відбувається становлення нового, інформаційного, а зараз вже цифрового суспільства. При цьому зменшуються відстані, поглиблюється глобалізація, створюються безпрецедентні можливості для розвитку регіонів. Однією із найважливіших умов ефективного реформування державних інституцій та публічної влади в умовах цифрової трансформації – це електронне урядування, що переходить у цифровізовану форму, метою якого є поліпшення ефективності роботи органів влади з громадянами, підприємствами й іншими установами та зменшення спільних витрат часу і коштів [1, с. 140]. Електронне урядування – форма організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян [2]. Впровадження електронного урядування у різні сфери публічного адміністрування здебільшого відбувається через застосування інформаційно-комунікаційних технологій, тобто так званої цифровізації.

Термін цифровізація (з англ. digitalization) – це впровадження цифрових технологій в усі сфери життя: від взаємодії між людьми до промислових виробництв, від предметів побуту до дитячих іграшок, одягу тощо [3]. Так, на думку, Г. Б. Соколової, насичення матеріального світу електронно-цифровими приладами, системами, зразками та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними називається цифровізацією. Цифрова трансформація існуючих та створення нових галузей економіки, трансформація всіх сфер життєдіяльності України у нові, більш ефективні та сучасні є головною метою цифровізації України. Створення сучасного інфраструктури та відповідного цифрового простору вигідно всім: і зовнішньому інвестору, і бізнесу, і громадянам [4, с. 94].

М. А. Латинін вважає, що проблема розбудови інформаційного суспільства повинна бути настільки ж пріоритетною для нашої країни, як і проблеми подолання бідності, поліпшення здоров'я, збільшення робочих місць. Тому розбудова інформаційного суспільства, удосконалення інформаційного законодавства повинні стати стратегічними пріоритетами для всього суспільства й держави [5].

Науковець О. І. Піжук, фактично дає визначення терміну «цифровізація» як у Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації, вирізняючи тим, що механізм називає «певна платформа економічного зростання», що дозволяє завдяки використанню цифрових технологій збільшити продуктивність та покращити ефективність будь-якої господарської діяльності. Однак, автор відмічає, що таке зростання є можливим лише тоді, коли ідеї, впливи, ініціативи та платформи, які стосуються цифровізації, будуть цілком інтегровані в національні та регіональні стратегії і програми розвитку [6, с. 88]. Тобто запорукою успішної цифрової трансформації є формування цифрових ідей у національних та регіональних стратегіях і програмах розвитку.

Щодо електронного урядування, то цифровізація передбачає перетворення традиційних паперових процесів на цифрові платформи. У цьому контексті цифрова трансформація розглядається як вдосконалена форма інновацій електронного урядування,

яка переробляє фізичні процеси для підвищення ефективності та результативності. Разом із тим, цифровізація сприяє просуванню демократії, прозорості, підзвітності та свободи [7, с. 40].

Таким чином, під електронним урядуванням слід розуміти форму організації взаємовідносин у сфері публічного адміністрування зокрема, а цифровізацію – як спосіб впровадження електронного урядування.

У сучасних умовах цифровізація – це одна з визначальних тенденцій розвитку європейської цивілізації, яка формує кращі механізми публічного адміністрування та розширює доступ до освіти, банківської справи, охорони здоров'я.

Європейська комісія у 2015 році затвердила Стратегію єдиного цифрового ринку Європейського Союзу, встановивши три стратегічні цілі: 1) покращення доступу до цифрових товарів і послуг, через забезпечення кращого доступу споживачів і бізнесу до онлайн-товарів і послуг по всій Європі; 2) створення належного середовища для цифрових мереж і послуг, шляхом забезпечення високошвидкісних, безпечних та надійних інфраструктур та послуг, що підтримуються відповідними нормативними актами; 3) максимізація потенціалу зростання європейської цифрової економіки, щоб кожен громадянин міг повною мірою користуватися її перевагами, зокрема шляхом підвищення цифрових навичок для інклюзивного цифрового суспільства [8].

Не є виключенням впровадження цифрових технологій і на національному рівні.

Першим кроком всеохоплюючої цифровізації на державному рівні в Україні стало розроблення у 2016 році концептуальних засад, які відображені у спільному проекті «Цифрова адженда України – 2020» [9]. Ініціатором цього проекту виступило Міністерство економічного розвитку та торгівлі України, а до розробки даного проекту були залучені представники державних органів влади, передових компаній у сфері використання цифрових технологій, громадських організацій, асоціацій, консалтингових груп, науковців, незалежних експертів та інші. Окремою складовою загальної цифрової трансформації виступає цифровізація системи охорони здоров'я та використання інформаційно-комунікаційних технологій у медичній сфері.

Цифрова трансформація в сфері охорони здоров'я забезпечує взаємодію між пацієнтами, медичними працівниками та установами за допомогою цифрових технологій. Перехід медичного документообігу України у цифровий формат – ключова мета «цифрової» медицини. У проекті «Цифрова адженда України – 2020» зазначено основні етапи формування цифровізації в сфері охорони здоров'я, що включають: створення та затвердження національних стандартів «цифрової» медицини та впровадження Computerized Medical Record – систематичної роботи щодо оцифрування даних медичних карт, запровадження архівно-резервних функцій. Electronic Medical Record передбачає, що медичні карти пацієнтів ведуться лікарем в електронній формі, до яких підв'язані у тому числі оцифровані архівні медичні картки та дублювання на паперових носіях не потребують. Кожен лікар зі свого терміналу може отримати доступ та внести дані. Таким чином, впровадження Computerized Medical Record забезпечить обмін медичною інформацією між лікарями про пацієнта та спрощує роботу лікаря, оскільки не потребує паперового дублювання.

Опираючись на вже існуючий проект реалізації цифровізації в Україні у 2018 році Кабінет Міністрів України схвалив «Концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки». Основна мета даної концепції полягає у досягненні цифрової трансформації існуючих та створенні нових галузей економіки, а також перетворення сфер життєдіяльності у нові більш ефективні та сучасні. Такий приріст є можливим лише тоді, коли ідеї, дії, ініціативи та програми, які стосуються цифровізації, будуть інтегровані, зокрема, в національні, регіональні, галузеві стратегії і програми розвитку [10].

Таким чином, цифровізація сприяє прозорості влади, допомагає долати корупцію, забезпечує громадянам однакові можливості – і мешканцям міст, і віддалених сіл. Цифрова трансформація прискорює інтеграцію України з Європою й світом та адаптує національні вимоги до європейських стандартів.

Використання цифрових технологій охоплює всі сфери життя, а також дозволяє використовувати нові можливості, в тому числі і в сфері охорони здоров'я. В Україні запроваджена та використовується ЕСОЗ e-Health, що в свою чергу складається з Центральної бази даних (ЦБД), яка містить передбачені законодавством реєстри, програмні модулі, інформаційну систему Національної служби здоров'я України (НСЗУ), в частині, необхідній для реалізації державних фінансових гарантій та ін., та забезпечує можливість створення, перегляду, обміну інформацією та документами між реєстрами, державними електронними інформаційними ресурсами, електронними медичними інформаційними системами, а також з МІС, тобто електронної медичної інформаційної системи, яка дає змогу автоматизувати роботу суб'єктів господарювання у сфері охорони здоров'я, створювати, переглядати, обмінюватися інформацією в електронній формі, зокрема з центральною базою даних [11].

Серед зарубіжних країн, прикладом сучасної цифровізації у сфері охорони здоров'я можна вважати Данію, оскільки ця країна має одну із найдосконаліших систем електронної охорони здоров'я. Головною складовою данської системи є універсальний реєстр-портал Sundhed.dk, де міститься уся інформаційна база для роботи лікарів та користування пацієнтів. Зазначена платформа постійно оновлюється та удосконалюється з метою розширення функціональних можливостей для лікарів та можливостей для користувачів [12, с. 121].

У Великобританії пацієнтів реєструють в ЕСОЗ. Більшість британських клінік працюють з електронною системою, яка надає доступ до медичної інформації будь-яким фахівцям всередині системи. Ключовим пріоритетом системи охорони здоров'я Великобританії є розширення пропозиції телемедицини [13].

У 2004 році Франція прийняла законодавство щодо впровадження «Досьє Медичного персоналу». Після ретельного огляду в 2008 р. проблем у галузі охорони здоров'я було створено новий Компетентний орган з питань електронного здоров'я, Агентство спільних інформаційних систем охорони здоров'я (Agence des Systèmes d'Information Partagés de Santé). Діяльність установ спрямована на впровадження загальної інформаційної інфраструктури охорони здоров'я відповідно до медичних, технічних та правових вимог у цій галузі та заохочення до її використання, розробку та просування внутрішніх та міжнародних керівних принципів, особливо в галузі

інформаційної безпеки, розробку та впровадження спільних ІТ-систем охорони здоров'я [14, с. 191]. Значну роль також у розвитку ЕСОЗ відіграла Федеративна Республіка Німеччини, де Федеральне міністерство охорони здоров'я визнало та створило основу для використання багатьох переваг цифровізації у сфері охорони здоров'я країни. Серед яких: запровадження електронної картки пацієнта (ePA), запровадження електронного рецепта (e-recipe), створення нового доступу до цифрових медичних програм (DiGA або «Додаток за рецептом»), просування телемедицини та створення дослідницького центру обробки даних [15]. Потрібно додати, що окрім Німеччини є ще країни, які також використовують єдину систему електронних медичних карт (Electronic Health Record – EHR). Це такі країни, як: Естонія, Австрія, Франція, Ізраїль, Японія, Сінгапур, Фінляндія, Словаччина, Іспанія, Швеція та Польща. Частково працює EHR у Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії в державних клініках. Відповідні системи EHR складаються з елементів, які відповідають за захист даних, отримання доступу до інформації лікарями, розробку єдиної бази термінів та загальних стандартів [16].

Національна електронна охорона здоров'я (e-здоров'я, e-Health) – це екосистема гармонічних та взаємоприйнятних інформаційних відносин усіх учасників медичного середовища держави, які базуються на економічно ефективному та безпечному використанні інформаційно-комунікаційних технологій, спрямованих на підтримку системи охорони здоров'я, включаючи медичні послуги, профілактичний нагляд за здоров'ям, медичну літературу та медичну освіту, знання та дослідження [17]. Ця система дозволяє пацієнтам зручно та якісно отримувати медичні послуги, забезпечує лікарів необхідним доступом до медичних даних пацієнта, а керівників лікарень – максимальною аналітичною інформацією для прийняття управлінських рішень.

Наразі впровадження та розвиток цифровізації у сфері охорони здоров'я України регулюється значним переліком нормативно-правових актів, що потребує їх класифікації для зручності правозастосування усіма учасниками відносин у цій галузі.

Першу групу становлять акти, які стосуються загальних питань цифровізації усієї сфери публічного адміністрування, а саме: Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні, Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020», Стратегія реформування державного управління України на 2016–2020, Концепція розвитку електронного урядування в Україні, Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки; і такі Закони України як: «Про Національну програму інформатизації», «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про державну підтримку розвитку індустрії програмної продукції». Також цифровізації сприяло прийняття розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 року № 526-р «Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року».

Такі акти містять загальні норми щодо впровадження цифрових технологій у сферу публічного адміністрування, окремі з яких мають програмне спрямування.

Наступна група актів стосується саме цифровізації сфери охорони здоров'я, як окремого напрямку діяльності публічної адміністрації. Прийнято Закон України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» та Постанову Кабінету

Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 411 «Деякі питання електронної системи охорони здоров'я». Крім того, наприкінці 2020 року розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1671–р схвалена Концепція розвитку електронної охорони здоров'я [18]. У Концепції дається визначення електронній охороні здоров'я, визначаються проблеми, які потребують розв'язання, серед них: непрозорість системи охорони здоров'я, недостовірні дані та корупція. Документом передбачено забезпечення інформаційної безпеки та захисту інформації і персональних даних.

Тим не менш, у сфері цифровізації охорони здоров'я на національному рівні залишається ряд перспектив та ризиків, що потребують удосконалення на нормативно-правовому рівні. Серед перспектив, слід зазначити, що застосування цифрових технологій в охороні здоров'я відкриває нові інноваційні перспективи для майбутнього охорони здоров'я завдяки орієнтованому на пацієнта медичному обслуговуванню, що керується даними.

До ризиків слід віднести: низький рівень цифрової компетентності медичних працівників та електронної конфіденційності, що потребує нормативно-правового регулювання на законодавчому рівні. Слід зазначити, що конфіденційність в контексті медичної інформації є дуже важливим аспектом, адже не можна оминути увагою темпи швидкого технологічного розвитку України та відповідну можливість порушення прав пацієнт, щодо приватності його медичної інформації. Також серед ризиків спостерігається відсутність зовнішнього аудиту у сфері контролю за достовірністю введеної медичної інформації та адміністративної відповідальності за його порушення. Всі ці питання потребують подальшої регламентації з урахуванням міжнародного досвіду впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у сферу охорони здоров'я, при умові ефективного забезпечення та захисту права особи на охорону здоров'я і його складових.

Висновки. Цифровізація у сфері медицини відкриває перспективи легкого обміну даними між закладами охорони здоров'я різних рівнів, що вже був впроваджений у багатьох країнах. Більше того, стає можливим транскордонний обмін інформацією про пацієнтів. Електронна система охорони здоров'я сприяє підвищенню доступності та прозорості медичних послуг, а також слугує антикорупційним інструментом.

З метою подальшого вдосконалення електронної системи в охороні здоров'я України необхідна розробка стратегії формування цифрової компетентності медичних працівників, комп'ютеризація медичних закладів, удосконалення нормативно-правового регулювання у сфері надання медичних послуг, електронної конфіденційності та кібербезпеки.

Література

1. Разумей Г. Ю., Разумей М. М. Діджиталізація публічного управління як складник цифрової трансформації України. *Публічне управління та митне адміністрування*. Дніпро, 2020. № 2(25). С. 139–145.
2. Концепція розвитку електронного урядування в Україні. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-%D1%80#Text>
3. Український інститут майбутнього. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyucifrovoyu-ekonomikoyu.htm>
4. Соколова Г. Б. Деякі аспекти розвитку цифрової економіки в Україні. *Економічний вісник Донбасу*. 2018. № 1. С. 92–96.
5. Латинін М. А. Стратегічні пріоритети розбудови інформаційного суспільства в Україні. URL: http://www.dut.edu.ua/uploads/1_1733_51051712.pdf

6. Піжук О. І. Цифровізація як зміна парадигми розвитку економічних систем. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія : Економіка*. 2018. Вип. 2. С. 84–91.

7. Лятковський П. П. Цифровізація та електронне урядування – ключ до реформ в Україні. *Наука та суспільне життя України в епоху глобальних викликів людства у цифрову еру (з нагоди 30-річчя проголошення незалежності України та 25-річчя прийняття Конституції України)*; у 2 т. : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. Одеса, 2021. Т. 2. С. 39–42.

8. A Digital Single Market Strategy for Europe: COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGIONS від 06.05.2005. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A52015DC0192>.

9. Цифрова адженда України – 2020. Концептуальні засади. Першочергові сфери, ініціативи, проекти цифровізації України до 2020 року / HITECH office. грудень 2016. 90 с. URL: <https://uccr.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>

10. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.01.2018 р. № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text>

11. Електронне здоров'я. URL: <https://ehealth.gov.ua>

12. Макаренко М. Світова практика трансформаційних змін у сфері охорони здоров'я. Інвестиції: практика та досвід. Київ, 2021. № 17. С. 119–122.

13. Annual European eHealth Survey 2019. URL: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwi8m9eBgtT7AhVyl4sKHf8xDYgQFnoECBIQAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.himssanalytics.org%2FEurope%2Fehealth-barometer%2Fehealth-trend-barometer-annual-european-ehealth-survey-2019&usq=AOvVaw1_2h8omf8zCBSZ975YRMVh

14. Мохова Ю. Л., Токаренко В. Л. Європейський досвід використання електронних послуг у сфері охорони здоров'я. *Право та державне управління*. 2020. № 2. С. 188–195.

15. Driving the digital transformation of Germany's healthcare system for the good of patients. URL: <https://www.bundesgesundheitsministerium.de/digital-healthcare-act.html>

16. Цифровая медицина как способ сократить бумажную работу в сфере здравоохранения. *Mhealth*. URL: <https://mhealthcongress.ru/article/tsifrovaya-meditsina-kakspodob-sokratit-bumagnuyu-rabotu-v-sfere-zdravoohraneniya-96477>

17. Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади. Електронна охорона здоров'я URL: <https://www.kmu.gov.ua/service/elektronna-okhorona-zdorovia-e-zdorovia-ehealth>

18. Про схвалення Концепції розвитку електронної охорони здоров'я: розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.12.2020 р. № 1671-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1671-2020-%D1%80#Text>

Анотація

Геглюк О. М. Нормативно-правове забезпечення цифровізації як пріоритетного напрямку реформування системи охорони здоров'я. – Стаття.

У статті розглянуто особливості розвитку цифровізації в Україні та її нормативно-правове забезпечення. Проведено аналіз національних моделей систем електронних медичних послуг, що сформувались у різних зарубіжних країнах. Міжнародний досвід упровадження електронних послуг доводить, що цифровізація у сфері охорони здоров'я невинно розширюється, модифікується та трансформується для кращого забезпечення потреб системи.

Розглядаються різні підходи до трактування терміна цифровізація: від засобів для полегшення доступу отримання послуги до потужної системи управління інформацією та розширення можливостей публічного адміністрування цієї сфери. Визначено основні проблеми цифрової трансформації у системі охорони здоров'я, та шляхи її удосконалення.

Запропонована класифікація нормативно-правового забезпечення цифровізації у сфері охорони здоров'я, яка передбачає розподіл нормативно-правових актів на дві групи, першу групу становлять акти, які стосуються загальних питань цифровізації усієї сфери публічного адміністрування, другу складають акти, які пов'язані безпосередньо із цифровізацією сфери охорони здоров'я.

Впроваджені механізми електронної комунікації надали змогу виявити перспективи електронної системи охорони здоров'я, серед яких: легкий обмін даними між закладами охорони здоров'я різних рівнів, транскордонний обмін інформацією про пацієнтів, підвищення доступності, прозорості медичних послуг. Окрім цього, визначено ризики впровадження інформаційно-комунікаційних технологій

та запропоновано шляхи їх усунення: низький рівень цифрової компетентності медичних працівників та електронної конфіденційності, відсутність зовнішнього аудиту у сфері контролю за достовірністю введеної медичної інформації та адміністративної відповідальності за його порушення, тому необхідна розробка стратегії формування цифрової компетентності медичних працівників, комп'ютеризація медичних закладів, удосконалення нормативно-правового регулювання у сфері надання медичних послуг, електронної конфіденційності та кібербезпеки.

Ключові слова: сфера охорони здоров'я, система охорони здоров'я, електронна система охорони здоров'я (ЕСОЗ), цифровізація, електронна картка, електронний рецепт, електронне урядування.

Summary

Gegliuk O. M. Regulatory and legal support of digitalization as a priority guideline of the health care system reform. – Article.

The article examines peculiarities of the development of digitalization in Ukraine and its regulatory and legal support. National models of systems of electronic medical services formed in various foreign countries have been analysed. International experience of the introduction of electronic services proves that digitalization in the field of health care is constantly expanding, modifying and transforming to better meet the needs of the system.

Different approaches to the interpretation of the term digitalization are considered: from means for facilitating access to receiving services to a powerful information management system and expanding the possibilities of public administration in this area. The main problems of digital transformation in the health care system and the ways of its improvement have been identified.

A classification of regulatory and legal support of digitalization in the field of health care has been suggested that provides for the division of regulatory and legal acts into two groups: the first group consisting of acts that relate to general issues of digitalization of the entire sphere of public administration, the second comprising acts that are directly related to the healthcare sector digitalization.

The implemented mechanisms of electronic communication have made it possible to identify the prospects of the electronic health care system, including: easy data exchange between health care institutions of different levels, cross-border exchange of information about patients, increased accessibility and transparency of medical services. In addition, some risks of the introduction of information and communication technologies have been identified and ways to eliminate them are proposed: low level of digital competence of medical workers and electronic privacy, the absence of external audit in the field of control over the reliability of input medical information and administrative responsibility for its violation; therefore, it is necessary to develop a strategy for the formation of digital competence of medical workers, computerization of medical facilities, improvement of legal regulations in the field of medical services, electronic privacy and cyber security.

Key words: health care sector, health care system, electronic health care system (EHS), digitalization, electronic card, electronic prescription, electronic government.